

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 46 0 P 110079 24 Gž
Novi Travnik, 5.11.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u građanskom vijeću sastavljenim od sudija: Mirjana Grubešić, kao predsjednica vijeća, Aida Pezer-Alić i Senad Begović, kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Družba Sestara Milosrdnica Svetog Vinka Paulskog, Provincija Majke Divne Sarajevo, Dobrinjska 103, Ilidža, zastupana po punomoćnici Branki Praljak, advokatu iz Novog Travnika protiv tuženih 1. Općina Bugojno zastupana po općinskom javnom Pravobranilaštvu Bugojno i 2. ŠGD/ŠPD Srednjobosanske šume/Šume Središnje Bosne d.o.o. Donji Vakuf, ul. 770 Slavne brdske brigade bb, Donji Vakuf, zastupana po zakonskom zastupniku, a ovaj po punomoćniku N.G., radi predaje u posjed nekretnine, i isplate naknade za preuzeto građevinsko zemljište, vrijednost spora 50.000,00 KM, odlučujući po žalbama tuženih podnesenim protiv presude Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 P 110079 22 P od 7.6.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 5.11.2024. godine, donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Žalbe tuženih se uvažavaju, presuda Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 P 110079 22 P od 7.6.2024. godine ukida i predmet vraća na ponovni postupak.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom, stavom prvim, obavezana je tužena Općina Bugojno da tužiteljicama na ime naknade za izuzetu parcelu označenu kao kč. 46/2 iz zk. ul. 47 ko. ..., (površine 7160 m²) platiti 192.246,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom od dana 17.02.2024. godine pa do isplate, sve u roku od 30 dana pod prijetnjom izvršenja.

Stavom drugim, utvrđeno je da su tužiteljice vlasnice kč. 46/16 iz zk. ul. 367 ko ... (novi kč. broj 1393/2 iz zk ul 1338 ko ..., površine 736 m², a upisana u pl. 2755 ko B... kao kp. 1393/2), te je slijedom toga drugotuženi dužan trpjeti da se u zemljišnoj knjizi i kat operatu ista otpiše sa njihovog imena, vlasništva i posjeda i upiše na ime i vlasništvo i posjed tužiteljice sa 1/1 dijela, sve u roku od 30 dana pod prijetnjom izvršenja i naloženo drugotuženoj da tužiteljicama preda u posjed kč. 46/16 iz zk. ul. 367 ko ... (kč. broj 1393/2 iz zk ul 1338 ko ..., površine 736 m², kp. 1393/2 iz pl 2755 ko ...) slobodnu od osoba i stvari, sve u roku od 30 dana pod prijetnjom izvršenja i obavezana tuženi da tužiteljicama naknaditi troškove postupka u iznosu od 6.786,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja presude pa do isplate, sve u roku od 30 dana pod prijetnjom izvršenja.

Protiv ove odluke prvostepenog suda tuženi su blagovremeno izjavili žalbe iz svih žalbenih razloga propisanih čl. 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku FBiH sa prijedlogom da se žalba uvaži, pobijana odluka ukine i predmet vrati na ponovni postupak.

Odgovori na žalbe nisu dostavljeni.

Pošto je ispitao pobijanu presudu u dijelu kojim se pobija žalbom, u granicama navedenim u žalbi i po službenoj dužnosti, u skladu sa članom 221. Zakona o parničnom postupku („Sl. novine FBiH“, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15, a u daljem tekstu ZPP), drugostepeni sud je zaključio sljedeće:

Žalbe su osnovane.

Iz stanja spisa proizilazi da je tužiteljica dana 5.10.2022.godine podnijela tužbu protiv drugotuženog ŠGD/ŠPD Srednjobosanske šume/Šume Središnje Bosne d.o.o. Donji Vakuf, ul. 770 Slavne brdske brigade bb, Donji Vakuf sa tužbenim zahtjevom koji je glasio: „ Utvrđuje se da je apsolutno ništavo Rješenje Službe za urbanizam, građenje, geodetsko-katastarske i imovinsko pravne poslove općine Bugojno iz 2011.godine kojim je površina zemljišta pod objektom i zemljišta potrebnog za redovnu upotrebu objekta izgrađenog na k.č.br. 46/16 iz zk.ul.br. 367 k.o. ... (k.č.br. 1393/2 iz p.l.br. 1054 k.o. Bugojno) u površini od 736 m² vlasništvo ŠGD/ŠPD Srednjobosanske šume/Šume Središnje Bosne d.o.o. Donji Vakuf, ul. 770 Slavne brdske brigade bb, Donji Vakuf sa dijelom 1/1 i da ne proizvodi nikakav pravni učinak, pa je tuženi dužan trpjeti da se u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Bugojnu izvrši brisanje prava vlasništva tuženog na nekretnini (podaci o istim će biti precizirani nakon objavljivanja vještačenje) i uspostavi stanje kakvo je bilo prije donošenja pobijanog rješenja, naloži tuženom da tužitelju preda u posjed nekretnine iz stava prvog izreka presude u roku od 30 dana i obaveže tuženi da tužiteljici nadoknadi troškove postupka.

Dana 12.4.2023.godine punomoćnica tuženih dostavlja sudu podnesak naslovljen kao:„ Uređena tužba „ u kojem proširuje tužbu na novu tuženu i to Općinu Bugojno sa zahtjevom da se obaveže da tužiteljici na ime naknade za izuzetu parcelu označenu kao k.č. 46/2 iz zk. ul. 47 ko. ... , (površine 7160 m²) plati 214.800,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom od dana 17.2.2024. godine pa do isplate, sve u roku od 30 dana pod prijetnjom izvršenja. Istim podneskom preinačava tužbu u odnosu na prvobitno tuženog na način da pored zahtjeva za utvrđivanje ništavosti Rješenja Službe za urbanizam, građenje, geodetsko-katastarske i imovinsko pravne poslove općine Bugojno iz 2011.godine traži utvrđivanje ništavosti još dva rješenja i to Rješenja Skupštine opštine Bugojno broj: 023-118/82 od 19.3.1982.godine i Rješenja o prijenosu prava raspolaganja na poslovnoj zgradi u ul. bratstva jedinstva br.84 u Bugojnu, Skupštine opštine Bugojno broj: 06-476-1/1998.godine od 13.4.1988.godine, ali i da se utvrdi da ne proizvode nikakav pravni učinak pa je drugotuženi dužan trpjeti da se u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Bugojnu izvrši brisanje prava vlasništva drugotuženog i upiše pravo vlasništva tužiteljice.

Nakon što su zaprimljeni odgovori na tužbe tuženih sud zakazuje pripremno ročište za dan 14.11.2023.godine na kojem je punomoćnica tužitelja izjavila da ostaje kod tužbe i uređenog zahtjeva u odnosu na drugotuženog, kao i na ročištu za glavnu raspravu održanom dana 21.3.2024.godine. Na nastavku ročišta za glavnu raspravu održanom dana 13.5.2024.godine punomoćnica tužiteljice je ponovo ostala kod tužbe i uređenog zahtjeva u odnosu na drugotuženog, te nakon provedenog dokaznog postupka opredijelila tužbeni zahtjev kako slijedi:“

Prvotužena Općina Bugojno dužna je tužitelju kao pravnom sljedniku Samostana milosrdnih sestara reda svetog Vinka u Zagrebu na ime naknade za izuzetu parcelu označenu kao kč. 46/2 upisanu u zk ul broj 47 ko ... površine 7160 m2 isplatiti iznos od 192.246,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 17.2.2024. godine, te mu naknaditi troškove postupke za zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja.

Utvrđuje se da je tužitelj vlasnik kč. 46/16 iz zk ul broj 367 ko ... u površini od 736 m2 o čega kuća i zgrada 264 m2 i dvorište 472m2 koja po novom premjeru su identična sa kč broj 1393 /2 iz zk ul broj 1338 ko ... i kč. broj 1393/2 iz pl 2755 ko ... te slijedom toga drugotuženi dužan trpiti da se u zemljišnoj knjizi i kat operatu ista otpiše sa njegova imena, vlasništva i posjeda, a upiše na ime i vlasništvo i posjed tužitelja sa 1/1 dijela pod prijetnjom izvršenja sve u roku od 30 dana.

U ostalom dijelu tužbeni zahtjev ostaje neizmijenjen“.

Dakle, iz stanja u spisu proizilazi da sud nije odlučio o dijelu tužbenog zahtjeva u odnosu na drugotuženog koji je konačno opredjeljen na glavnoj raspravi na način da je opredjeljenim zahtjevom traženo utvrđenje prava vlasništva na kč. 46/16 iz zk ul broj 367 ko ... u površini od 736 m2, od čega kuća i zgrada 264 m2 i dvorište 472m2, koja je po novom premjeru identična sa kč broj 1393 /2 iz zk ul broj 1338 ko... i kč. broj 1393/2 iz pl 2755 ko ..., o kojem je zahtjevu sud odlučio, zanemarujući činjenicu da je punomoćnica tužiteljice na tom ročištu izjavila da u ostalom dijelu tužbeni zahtjev ostaje neizmijenjen, a kojim je traženo da se utvrdi da su apsolutno ništava Rješenja Službe za urbanizam, građenje, geodetsko-katastarske i imovinsko pravne poslove općine Bugojno iz 2011.godine, Rješenja Skupštine opštine Bugojno broj: 023-118/82 od 19.3.1982.godine i Rješenja o prijenosu prava raspolaganja na poslovnoj zgradi u ul. bratstva jedinstva br.84 u Bugojnu, Skupštine opštine Bugojno broj: 06-476-1/1998.godine od 13.4.1988.godine slijedom čega ta rješenja ne proizvode nikakav pravni učinak pa je drugotuženi dužan trpjeti da se u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Bugojnu izvrši brisanje prava vlasništva drugotuženog i upiše pravo vlasništva tužiteljice uz nalog za njihovu predaju.

Dakle, iz stanja u spisu proizilazi da sud uopće nije, kako to žalitelj tvrdi, poništio akte organa uprave jer nije odlučio o dijelu prvobitno postavljenog tužbenog zahtjeva koji je išao na utvrđenje ništavosti upravnih akata donesenih od strane prvotužene, a ne drugotuženog, kako to tužiteljica tvrdi, zbog čega je postavljen zahtjev da ta rješenja ne proizvode nikakav pravni učinak slijedom čega je drugotuženi dužan trpiti promjenu upisa prava vlasništva u zemljišnoj knjizi, koji se posmatrano u odnosu na zahtjev za utvrđenje ništavosti, pojavljuje kao akcesorni i dijeli pravnu sudbinu glavnog zahtjeva za koji je vezan.

Ovakvo stanje spisa upućuje na zaključak da je konačno opredijeljeni tužbeni zahtjev tužitelja u odnosu na drugotuženog glasio;“

Utvrđuje se da su apsolutno ništava Rješenja Službe za urbanizam, građenje, geodetsko-katastarske i imovinsko pravne poslove općine Bugojno iz 2011.godine, Rješenje Skupštine opštine Bugojno broj: 023-118/82 od 19.3.1982.godine i Rješenje o prijenosu prava raspolaganja na poslovnoj zgradi u ul. bratstva jedinstva

br.84 u Bugojnu, Skupštine opštine Bugojno broj: 06-476-1/1998.godine od 13.4.1988.godine slijedom čega ta rješenja ne proizvode nikakav pravni učinak, pa se utvrđuje da je tužiteljica vlasnica kč. 46/16 iz zk ul broj 367 ko ... u površini od 736 m² o čega kuća i zgrada 264 m² i dvorište 472m² koja su po novom premjeru identična sa kč broj 1393 /2 iz zk ul broj 1338 ko ... i kč. broj 1393/2 iz pl 2755 ko ... te slijedom toga drugotuženi dužan trpiti da se u zemljišnoj knjizi i kat operatu ista otpiše sa njegova imena, vlasništva i posjeda, a upiše na ime i vlasništvo i posjed tužitelja sa 1/1 dijela pod prijetnjom izvršenja sve u roku od 30 dana. Nalaže se drugotuženom da slobodne od stvari i lica preda u posjed nekretnine iz stava drugog izreke presude

Odredbom čl. 209. stav 1. tačka 2) ZPP-a je propisano da je povreda odredaba parničnog postupka uvijek od uticaja na donošenje zakonite i pravilne presude u slučajevima ako je odlučeno o zahtjevu koji nije u sudskoj nadležnosti (član 16. ZPP), dok je članom 221. propisano da drugostepeni sud ispituje prvostepenu presudu u onom dijelu u kojem se pobija žalbom, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na primjenu materijalnog prava i povrede odredaba parničnog postupka iz člana 209. stav 2.tač. 2) 3) 8) 9) 12) i 13) ovog zakona koje se odnose na stranačku sposobnost i zastupanje.

Članom 16. stav 1. ZPP-a je propisana obaveza suda da do pravomoćnosti odluke, po službenoj dužnosti, pazi da li rješavanje spora spada u sudsku nadležnost, a stavom 2. da kada sud u toku postupka, do pravomoćnosti odluke, utvrdi da za rješavanje spora nije nadležan sud nego neki drugi vlasti oglasit će se nenadležnim, ukinuti provedene radnje u postupku i odbaciti tužbu.

U situaciji kada stranka tužbenim zahtjevom traži utvrđivanje ništavosti upravnih akata, što predmetna rješenja jesu, budući da su ista donesena u upravnom postupku, regulisanim Zakonom o upravnom postupku ("Službene novine FBiH", br. 2/1998, 48/1999 i 61/2022), koji u članovima 264. reguliše, odnosno propisuje razloge ništavosti, propisujući tko oglašava rješenje ništavim i u kojim rokovima prvostepeni sud je bio u obavezi da u skladu sa čl. 16. ZPP-a, po službenoj dužnosti, odmah po prijemu takve tužbe utvrdi da li rješavanje o ovakvom zahtjevu spade u sudsku nadležnost, odnosno da li postoji procesna smetnja iz čl. 67. stav 1. tačka 1. ZPP-a, što je prvostepeni sud propustio učiniti dozvolivši tužiteljicama da takav tužbeni zahtjev u toku postupka preinačavaju odlučujući meritorno u konačnom o dijelu tog zahtjeva, koji se u odnosu na osnovni, pojavljuje kao akcesorni jer sa ovako opredjeljenim zahtjevom zahtjev za utvrđenje prava vlasništva se pojavljuje kao zahtjev koji je postavljen i činjenično zasnovan na tvrdnji da je aspolutno ništavnim rješenjima tužena Općina Bugojno protivno namjeni oduzimanja nekretnina u Agrarnoj reformi tim rješenjima u konačnom dodijelila spornu k.č.drugotuženom.

Sud je na temelju čl. 2. stav 1. ZPP-a u obavezi da odluči kako o osnovnom, tako i akcesornom zahtjevu, pod uslovom da rješavanje o takvom zahtjevu spada u sudsku nadležnost. Donoseći pobijanju odluku sud je postupio protivno članu 2. stav 1. ZPP-a propustivši da odluči o zahtjevu za utvrđivanje ništavost odluka koje je u granicama svoje zakonom propisane nadležnosti donio organ uprave po pravilima Zakona o upravnom postupku iz razloga ništavosti propisanih upravo tim zakonom (čl. 264.), čije postojanje ima za posljedicu oglašavanje takvog rješenja ništavim od strane

drugostepenog organa (čl. 238. stav 1.) uz zakonom propisanu mogućnost da se rješenje u svako doba oglasi ništavim po službenoj dužnosti ili po prijedlogu stranke ili tužioca ili ombudsmena u kojem slučaju se po stavu 4. odlučuje rješenjem protiv kojeg je dopuštena žalba, te ako nema organa koji rješava o žalbi, protiv takvog rješenja može se neposredno pokrenuti upravni spor kod nadležnog suda. Dakle, razlozi ništavosti odluka organa uprave, uključujući i tuženu, su propisani odredbama Zakona o upravnom postupku, kao i nadležnost organa uprave da utvrđuju/oglašavaju ništavim rješenja koja su donijelu u okviru svoje zakonom propisane nadležnosti, slijedom čega to nije u nadležnosti suda. Dakle, prvostepeni sud je propustio odlučiti o ovom dijelu zahtjeva, koji se pojavljuje kao osnovni, i pri tom cijeliti i da li rješavanje o ovom zahtjevu spada u sudsku nadležnost što je bila njegova obaveza po čl. 16. ZPP-a, a koji propust prvostepenog suda ovaj sud u ovakvoj činjeničnoj situaciji zbog pogrešne primjene čl. 2. stav 1. ZPP-a ne može otkloniti.

Kako je tužiteljica prvobitnim zahtjevom podnesenim samo protiv drugotuženog tražila utvrđenje apsolutne ništavosti Rješenja Službe za urbanizam, građenje, geodetsko-katastarske i imovinsko pravne poslove općine Bugojno iz 2011.godine kojim je površina zemljišta pod objektom i zemljišta potrebnog za redovnu upotrebu objekta izgrađenog na k.č.br. 46/16 iz zk.ul.br.367 k.o.... (k.č.br. 1393/2 iz p.l.br. 1054 k.o....) u površini od 736 m² vlasništvo ŠGD/ŠPD Srednjobosanske šume/Šume Središnje Bosne d.o.o. Donji Vakuf, ul. 770 Slavne brdske brigade bb, Donji Vakuf sa dijelom 1/1 i sa nalogom da se obaveže tuženi da trpi da se u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Bugojnu izvrši brisanje prava vlasništva tuženog na nekretnini (podaci o istim će biti precizirani nakon objavljivanja vještačenje) i uspostavi stanje kakvo je bilo prije donošenja pobijanog rješenja i preda tužiteljici u posjed nekretnine iz stava prvog izreka presude, nakon čega je isti preinačila i u odnosu na još dva rješenja i to Rješenje Skupštine opštine Bugojno broj: 023-118/82 od 19.3.1982.godine i Rješenje o prijenosu prava raspolaganja na poslovnoj zgradi u ul. bratstva jedinstva br.84 u Bugojnu, Skupštine opštine Bugojno broj: 06-476-1/1998.godine od 13.4.1988.godine, pa zatim na glavnoj raspravi konačno precizirala tužbeni zahtjev da se utvrdi da je tužitelj vlasnik kč. 46/16 iz zk ul broj 367 ko ... u površini od 736 m² o čega kuća i zgrada 264 m² i dvorište 472m² koja po novom premjeru su identična sa kč broj 1393 /2 iz zk ul broj 1338 ko ... i kč. broj 1393/2 iz pl 2755 ko ... te slijedom toga drugotuženi dužan trpiti da se u zemljišnoj knjizi i kat operatu ista otpiše sa njegova imena, vlasništva i posjeda, a upiše na ime i vlasništvo i posjed tužitelja sa 1/1 dijela pod prijetnjom izvršenja sve u roku od 30 i to na način da je u ovom dijelu izvršeno preinačenje tužbe na način da je postavljen zahtjev za utvrđenje prava vlasništva na toj parceli u korist tužiteljica, koji se razlikuje od prvobitnog zahtjeva za uspostavu ranijeg stanja, zajedno sa zahtjevom za upis promjena u katastru nekretnina koji nije tražen prvobitnim zahtjevom, bez da je sud odlučio o preinaci na način propisan čl. 57. ZPP-a, koja je pri tome ostala kod preostalog dijela zahtjeva jasnim se poprima da je sud suštinski odlučio samo o akcesornom zahtjevu, ne odlučujući o zahtjevu za utvrđivanje ništavosti rješenja prvotužene, ali i da je nakon izvršenog preciziranja ostalo nejasno i nerazumljivo šta tužiteljica u odnosu na drugotuženog traži.

Ovako opredijeljen zahtjev, koji je suštinski preinačen na glavnoj raspravi, uz izjavu punomoćnice tužiteljice „Da u preostalom dijelu zahtjev ostaje nepromijenjen“ izvodi se zaključak da tužiteljica tužbom traži utvrđivanje ništavosti rješenja, ali je nejasno

da li uređenim i preinačenim zahtjevom traži: „ da se utvrdi da sporna rješenja ne proizvode nikakav pravni učinak, pa je tuženi na temelju toga dužan trpjeti da se u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Bugojnu izvrši brisanje prava vlasništva tuženog na nekretnini i uspostavi stanje kakvo je bilo prije donošenja pobijanog rješenja i naloži tuženom da tužitelju preda u posjed nekretnine iz stava prvog izreka presude u roku od 30 dana ili da se utvrdi da je tužiteljica vlasnica kč. 46/16 iz zk ul broj 367 ko u površini od 736 m2 od čega kuća i zgrada 264 m2 i dvorište 472m2 koja je po novom premjeru identična sa kč broj 1393 /2 iz zk ul broj 1338 ko ... i kč. broj 1393/2 iz pl 2755 ko Bugojno te slijedom toga drugotuženi dužan trpiti da se u zemljišnoj knjizi i kat. operatu ista otpiše sa njegova imena, vlasništva i posjeda, a upiše na ime i vlasništvo i posjed tužitelja sa 1/1 dijela pod prijetnjom izvršenja sve u roku od 30 dana. Ovo tim prije jer se uspostava ranijeg stanja zasnovana na utvrđivanju ništavosti rješenja na temelju kojih je u zemljišnoj knjizi izvršen upis čiju promjenu tužitelj nastoji izdejsstvovati presudom ne mora značiti i imati za posljedicu upis prava vlasništva na nekretnini za razliku od uređenog zahtjeva. Sve ovo je imalo za posljedicu da je presuda u smislu čl. 191. stav 4. ZPP-a nerazumljiva i kontradiktorna, kako to žalbama osnovano ukazuje.

Nadalje, osnovano se žalbom ukazuje da je prvostepeni sud uslijed pogrešne primjene čl. 8. ZPP-a, koja se ogleda u pogrešnoj ocjeni izvedenih dokaza učinjenoj na način da sud izvedene dokaze nije cijenio pojedinačno i u međusobnoj vezi, obavezao Općinu Bugojno da na ime naknade za izuzetu parcelu označenu kao kč. 46/2 iz zk. ul. 47 ko. ..., (površine 7160m2) tužiteljicama plati 192.246,00 KM i istovremeno obavezao drugotuženog da tužiteljicama preda u posjed kč. 46/16 iz zk. ul. 367 ko ... (kč. broj 1393/2 iz zk ul 1338 k.o ..., površine 736 m2, kp. 1393/2 iz pl 2755 ko Bugojno) slobodnu od osoba i stvari, utvrđujući da su tužiteljice vlasnice k.č.br. 46/16, a zanemarujući činjenicu da je provedenim vještačenjem po vještaku geodetske struke utvrđeno da je k.č.br. 46/16 nastala cijepanjem k.č.br. 46/2 iz zk.ul.br.47 k.o. ... čija vrijednost je od strane vještaka ekonomske struke procijenjena u okviru novčanog iznosa od 192.246,00 KM, što je u konačnom imalo za posljedicu da je u odnosu na tu nekretninu prvotužena obavezana da tužiteljici isplati novčani iznos njene tržišne vrijednosti, a u odnosu na drugotuženog utvrđeno da je tužiteljica vlasnica te nekretnine i naloženo mu da trpi promjenu upisa prava vlasništva na toj nekretnini u korist tužiteljica, dosuđujući na taj način tužiteljicama i tržišnu protivvrijednost k.č.br.46/16 i pravo vlasništva na njoj, usvajajući kontradiktoran i nerazumljiv tužbeni zahtjev, koji je u konačnom imao za posljedicu i takvu presudu, kako u pogledu sadržaja obrazloženja, tako i primjene materijalnog prava, na što se žalbom osnovano ukazuje.

Ostale žalbene navode sud je cijenio, ali ih nije posebno obrazlagao jer nisu od odlučnog značaja (čl. 231. ZPP-a).

Kako iz naprijed izloženog proizilazi da je prvostepeni sud učinio povrede čl. 2. stav 1. 8., 16. 123. stav 2., 191. stav 4. učinivši na taj način povrede povrede iz čl. 209. stav 1. stav 2. tačka 2. ZPP-a žalbe tuženih je valjalo uvažiti, pobijanu odluku primjenom čl. 227. stav 1. tačka 2. ZPP-a ukinuti i predmet vratiti na ponovni postupak.

U ponovnom postupku prvostepeni sud će zakazati glavnu raspravu, odlučiti da li rješavanje o zahtjevu u odnosu na drugotuženog spada u sudsku nadležnost,

donijeti odluku vodeći računa o ukazanim nepravilnostima ukazanim u obrazloženju ove odluke i na temelju čl. 397. stav 3. ZPP-a odlučiti o troškovima žalbenog postupka.

Predsjednica vijeća

Mirjana Grubešić